

Aki hozzászokott az udvarhelyi kiállítás megnyitók arcpirító „alig lézengenek páran” „hagyományához” annak tegnap este panaszra nem lehetett oka. Legfeljebb azért, mert a hivatalos megnyitó alatt a *Hagyományőrzési Forrásközpont* folyosóján hallgathatta a **P.**

Buzogány Árpád

művelődésszervezőnek a hagyományőrzésről szóló, elgondolkodtató beszédét és csak ezt követően vehette szemügyre a falakat, asztalokat díszítő szőtteseket.

„Pótolható-e, szabad-e pótolni, és ha igen, akkor milyen mértékben az üzletekben kapható olcsó, tucattermékekkel a „teremtő erejű székely emberek” műhelyeiben született, kézműves termékeket? Átörökökíthető-e a 21. században az az elveszítőben levő mesterségbeli tudás, ősi értékrend, motívumkincs, amelynek birtokosa a varsági Anna néni? Miért volt és maradt a hagyományos kézműves termék az oly sokat hangoztatott, közhellyé csépelt „önazonosságunk megőrzésének?”

